

Богориди отъ Котелъ, Никола Пиколо отъ г. В.-Търново, лиричния поетъ Атанасъ Христо-пуло отъ Костуръ (синъ на попъ Христо и баба Стана), Димитъръ Дърваровъ отъ Клисуре (Македония) и пр. и пр. много други живи и покойни тѣ провъзгласяватъ за гърци, само защото сж писали на гръцки езикъ, макаръ всички споменати, съ изключение на Вардалахъ, сж славяни отъ Турция. Сжщо тѣ провъзгласяватъ за чисти свои сънародници Паяковъ отъ Солунъ, Шино отъ Велесъ, Тошица отъ Мецово, Ризара, Карастати, Арсаки, Запа — македонци, куцовласи и албанци, поради голѣмитѣ имъ пожертвувания и дарения, които сж направили за родината си, а не само за Гърция.*

Марко Бочаръ, героятъ при Мисолунги, отъ с. Боча (Воденско) въ Македония, Хаджи Христо, отъ гр. Нишъ (Софийско), героятъ въ Пелопонезъ

* Тѣзи добродетелни мъже — истински пестители на богатството, подбуждани отъ благочестни и човѣколюбиви чувства, пожелаха да посветятъ състоянията си за просвѣта на сънародницитѣ си и, не намирайки убѣжище другаде въ Турция, освенъ въ Гърция, не можеха да направятъ дарение направо въ родницата си, поради противодействието на турското правителство и фенерскитѣ архиепери, — въобщо, поради покварата на първенцитѣ и безсилието на народа, а ги направиха въ Гърция, та да допринесатъ, по околень пѣтъ, това което желяеха за родината си. Въодушевени отъ благочестивъ духъ, всички тѣзи благодейни мъже странично основаха много човѣколюбни заведения, носещи тѣхнитѣ имена, надѣвайки се отъ тамъ благодѣянieto да се предаде на родината имъ, — тъй че гърцитѣ сж само опекуни върху тѣзи завещания. Обаче, тѣ считатъ всички тѣзи имоти за свои, както монаситѣ считатъ разнитѣ заведения по своитѣ мѣста, пострсени съ дарения на християнитѣ, изтъквайки, че даренията ставали направо за тѣхно лично потрѣбление. И тъй, гърцитѣ не само че не показаха къмъ другитѣ християнски народи никаква признателность за направенитѣ грамадни дарения, но дори се опитватъ да поробятъ окончателно тия народи, тѣхни благодетели, като замѣстятъ напълно турската власть.